

16. og 17. Aarh. og særlig har han kastet meget nyt Lys over Danske Lov, hvis Tilblivelseshistorie han ogsaa oftere i anden Sammenhæng har været inde paa. Derimod er hans øvrige retshistoriske Forfatterskab ikke særlig omfangsrigt. Den første Plads indtager her hans Doktorafhandling *Om Vitterligheden i den ældre danske Proces* (1885), hvis Hovedthesis vel ikke var holdbar, men som iøvrigt bragte Klarhed i mange hidtil dunkle Spørgsmaal, navnlig Fordelings- og Æskningsproceduren og forskellige Sider af den middelalderlige Rets Tvangsfuldbyrdelses-system. Ved Siden heraf er der Grund til at nævne de interessante og underholdende *Bidrag til Københavns Rets- og Kulturhistorie i Kristian 4.'s og Frederik 3.'s Tid 1624—63* (i Hist. Meddelelser om København I og III), medens hans øvrige Smaaafhandlinger og Anmeldelser frembyder mindre almen Interesse, selv om de stedse bringer noget nyt og som alt, hvad han har skrevet, vidner om hans store Grundighed og Kundskabsfylde saavel som om hans kritiske Sans.

Poul Johs. Jørgensen.

A. Thiset.

I Anders Thiset, som døde 14. Juli 1917, har vi mistet den bedste Kender af vor Adels ældre Genealogi, som Danmark har frembragt. Født 1850 blev han, endnu kun halvvooksen, ansat i Civillisten, og her, anvendte han al sin Fritid til Studiet af Adelshistorien. Den Kyndighed, han derved erhvervede, førte til, at han i 1883 blev ansat i Geheimearkivet, som snart efter blev til Rigsarkivet, og ved dette virkede han næsten en fuld Menneskealder, indtil han af Heldbredshensyn tog sin Afsked med Udgangen af 1915.

Samme Aar, som Thiset kom til Arkivet, begyndte han sammen med Hiort-Lorenzen Udgivelsen af *Danmarks Adels Aarbog*, som han fortsatte med lige til sin Død, og hver Aargang af denne bragte fra Thisets Haand en Række fuldstændige Stamtavler over danske Adelslægter. Disse fremkom nogenlunde i Bogstavorden, og han naede dermed ind i S, rigtignok med Forbigaaelse af enkelte store Slægter. Ved flittig Syslen med Arkivets ældre Samlinger var Thiset hurtig blevet fuldt Herre over, hvad der af dem kan læres for Adelshistorien, og for Tiden indtil omtr. 1600 er hans Stamtavler mønsterværdige, medens de jo nok har Mangler for den senere Tid, hvor han ikke havde Lejlighed til at arbejde med selve Kilderne, men hovedsagentlig nøjedes med, hvad tidligere Samlere havde bragt til Veje.

Thisets Studium lærte ham at se med Mistillid paa de ældre Stamtavler, der saa væsentlig byggede paa Oplysninger i de adelige Slægtbøger, og modsat fandt han i Seglene den sikreste

Ledetraad til at bestemme de middelalderlige Adelsmænds Slægt og Slægtskabsforhold. Han førtes derved til en indgaaende System med de ældre Adelssegl; efter Henry Petersens Død afsluttede han det af denne paabegyndte Værk over *Danske adelige Sigiller* indtil Aar 1400, og han fortsatte derefter selvstændig med det langt mere omfattende Værk over de følgende Aarhundreders Adelssegl, som han bragte til Afslutning i 1905. Han overgik sin Forgænger i Evnen til at se, hvad der stod paa disse ofte saa medtagne og utydelige Segl, og han havde den uvurderlige Fordel selv at kunne tegne, hvad han saa. Fra Adelsseglene bredte Thisets Interesse sig til vore andre ældre Segl og til Heraldik overhovedet; han viste det i forskellige Afhandlinger og endelig i hans paa Henry Petersens Forarbejder byggede Pragtværk over de danske Konge- og Fyrstesegl, *Danske kongelige Sigiller*, som heldigvis ved hans Død forelaa paa det nærmeste færdigt.

Thisets Særstudium førte ham til nogle Udgiverarbejder, *Elline Gøyes Jordebog* (1892), *Danske adelige Brevkister* (1897), medens han kun i ringe Grad kom ind paa Fremstillinger. Hans Kyndighed gjorde ham til en skattet Medarbejder ved Bricka's Biografiske Leksikon, og for mange i og udenfor Arkivet blev han en Raadgiver, hvis Hjælpsomhed var utrættelig, og hvis Kundskab sjældent svigtede. Meget maa det beklages, at han ikke naaede helt igennem med sine Stamtavler og i revideret Skikkelse fik dem sammenstillet i et særligt Værk.

Kr. E.